

Připomínky ČPS k návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)

1) Obecná připomínka:

Předložený návrh nového zákona o ochraně památkového fondu zjevně nekoresponduje s probíhající rekodifikací veřejného stavebního práva a není v souladu s principy schválenými vládou ve věcném záměru stavebního zákona. Bez tohoto provázání hrozí, že předložený zákon o ochraně památkového fondu bude účinný pouze krátkou dobu, kdy bude následně pozměněn (v mnoha případech významně) novou legislativou z oblasti veřejného stavebního práva.

Konkrétní připomínky:

2) Připomínka k ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) až h) zákona o ochraně památkového fondu:

Navrhujeme předmětná ustanovení o spolupráci vypustit.

Odůvodnění:

Podle našeho názoru je „spolupráce“ resortů nezbytná pro řádné fungování výkonné moci, aniž by byla definována v jednotlivých právních předpisech. Navíc jde o neurčitý právní pojem, který by mohl být chápán tak, že v ostatních zde neuvedených případech není třeba, aby spolupráce probíhala, byť se bude týkat ochrany památkového fondu. Spolupráce resortů je esenciálním předpokladem fungování moci výkonné bez nutnosti její kodifikace v každém předpise.

3) Připomínka k ustanovení § 7 odst. 4 a § 8 odst. 4 zákona o ochraně památkového fondu:

Požadujeme upravit navrhované znění těchto ustanovení ve smyslu odůvodnění připomínky.

Odůvodnění:

Předložený návrh je formulován velmi obecně a vágně, takže umožňuje orgánům památkové péče velice široký a nijak omezovaný výklad toho, kdy je třeba získat jejich závazné stanovisko. Tomu napomáhá i odkaz na neuzavřený výčet právních předpisů uvedený v poznámce pod čarou, který neposkytuje odpovídající právní rámec a jistotu jak pro dotčené subjekty, tak ani pro aplikační praxi orgánů památkové péče.

4) Připomínka k ustanovení § 11 odst. 2 zákona o ochraně památkového fondu:

Požadujeme upravit ustanovení ve smyslu níže uvedeného odůvodnění.

Odůvodnění:

Předložený návrh tohoto odstavce je formulován příliš obecně, musí být z něho zřejmé, že uplatněná vyjádření se mohou týkat pouze otázek souvisejících s architektonickým dědictvím. Rovněž se domníváme, že by měla být stanovena lhůta pro podání vyjádření, resp. koncentrační zásada. Považujeme za neopodstatněné, aby bylo umožněno v rámci participace veřejnosti navrhnout provedení důkazů v případě konzultativní participace je dle našeho názoru dostatečné jeho nahrazení vyjádřením, které předmětné subjekty mohou uplatnit. Dále je třeba prokázat, že konzultativní participace veřejnosti nebude mít vliv na délku rozhodování orgánu památkové péče, protože takový důsledek by byl proti současným snahám o zrychlení povolovacích procesů.

5) Připomínka k § 40 zákona o ochraně památkového fondu:

Požadujeme doplnit výjimku ze získání posouzení podle § 40 pro výměny, opravy, úpravy, udržovací práce či odstranění stávajících vedení technické infrastruktury a jejich připojení k nemovitostem.

Odůvodnění:

Navrhované znění zákona předpokládá, že všechny práce na (národní) kulturní památce a dále všechny zásahy do vnějšího vzhledu stavby nebo pozemku v památkové zóně nebo ochranném památkovém pásmu vyžadují posouzení obecního úřadu nebo krajského úřadu. I když jsou v důvodové zprávě uvedeny různé případy, zcela tam absentují standardní situace na sítích technické infrastruktury a jejich připojení k nemovitostem. Máme zde na mysli zejména výměny, úpravy, opravy, udržovací práce nebo odstraňování stávajících vedení technické infrastruktury při respektování stávajících podmínek (např. zachování původního povrchu komunikací), kde je požadavek na posouzení z hlediska vlivu na předmět ochrany zákona o památkovém fondu nadbytečný. Obdobně výměna, úprava, oprava, udržovací práce nebo odstranění na již jednou povoleném připojovacím zařízení k (národní) kulturní památce je činností, která neovlivní předmět ochrany, přesto je vyžadováno její posouzení podle § 40. Případná argumentace možností specifické úpravy v plánu ochrany není úplně přílehavá, protože technická infrastruktura je parametricky shodná ve všech chráněných územích, a jde proto spíše o aspekt, který by měl být řešen obecnou právní úpravou.

6) Připomínka k § 41 a 43 zákona o ochraně památkového fondu

Požadujeme, aby se v zákoně explicitně stanovilo, že pro vydání závazného stanoviska či posouzení orgánu památkové péče není třeba dokládat souhlas ani plnou moc od vlastníka pozemku nebo stavby, je-li pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem nebo jde-li o výměnu, úpravy a opravy stávajících staveb technické infrastruktury, udržovací práce na nich a jejich odstraňování.

Odůvodnění:

V důvodové zprávě k § 41 je sice uvedeno, že pokud je pro získání potřebných práv k pozemku nebo stavbě pro požadovaný stavební záměr nebo opatření stanoven účel vyvlastnění zákonem, pak může podat žádost i jiná osoba, odlišná od vlastníka pozemku nebo stavby (přičemž v § 43 již důvodová zpráva používá jiného příkladu), nicméně považujeme toto vyjádření pouze v důvodové zprávě za nedostatečné. V praxi bude

problematické vysvětlit správním orgánům, že v zákonném ustanovení se skrývá i toto pravidlo, které je jinak explicitně obsažené ve stavebním zákoně. Pro činnosti související s technickou infrastrukturou je však tento princip zásadním.

7) Připomínka k § 61 zákona o ochraně památkového fondu:

Požadujeme upravit požadavek na informování o ohrožení nebo poškození nemovité věci, která není kulturní památkou, ale nachází se v památkovém území, obci s rozšířenou působností do 5 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti stavebník dozvěděl ve smyslu odůvodnění.

Odůvodnění:

Je velmi diskutabilní u všech druhů staveb, které památkovou ochranou nedisponují, ale jsou v památkovém území oznamovat každé jejich ohrožení nebo poškození. U vedení technické infrastruktury, a to zejména podzemních to považujeme za zcela neodůvodněné, protože povinnost udržovat takováto zařízení bezpečným a provozuschopným stavu jim vyplývá z jiných právních předpisů (např. zákona č. 458/2000 Sb. – energetický zákon)